

Spiegelbeeld

ik kom haar tegen
's ochtends
's avonds
steeds kom ik haar tegen
en elke keer
elke keer als ik haar tegenkom
wend ik me af
wend ik mijn blik af
ik kan de aanblik van haar
ik kan haar
niet verdragen
haar verdriet
haar pijn
de tranen in haar ogen
het is me te veel
ik wend me af
zodra ik haar tegen kom
zodra ik haar zie
wend ik me af
wend ik mijn blik af
van haar
van mij
nog meer van mij
want
de waarheid is
zij is mij
ik wil het niet weten
kan het niet verdragen
maar zij is mij

ik ben haar
ik kom mezelf tegen
elke keer
elke keer als ik haar tegen kom
kom ik mezelf tegen
en elke keer
is het me te veel
de aanblik van mij
de pijn
het verdriet
te veel om aan te kunnen
en elke keer
wend ik me af
wend ik me af
van de werkelijkheid
de realiteit
van mij
van mij en mijn pijn

